

[Orla Møller.]

om. Fru Merete Bjørn Hanssen brugte vendingen, hvad det var for en lovgivningsmæssig glidebane, vi var gledet ud på, og antydede, at det skulle være under pres fra studenterne og hr. Camre. Vi giver os ikke af med at være presset af nogen, det vil jeg sige så tydeligt, som det overhovedet kan siges. Det, det drejer sig om i denne forbindelse, det er, at skal der skabes arbejdspladsdemokrati, så skabes det ikke af den ene part, og dette her det er et meget væsentligt spørgsmål. Arbejdspladsdemokrati skabes, hvor begge parter på en arbejdsplads kommer i en fornuftig samtale med hinanden.

Må jeg til sidst sige ganske kort: jeg håber trods alt på, at vort forslag her kan være med til i folketingsudvalget at fremme en forhandlingssituation, hvor vi kan få noget mere ud af det end den bastante afvisning, vi har været ude for i dag.

Knud Bro: Jeg tror, at der findes en salme, der begynder således: „Tænk, når engang den tåge er forsvunden“. Jeg må ærlig talt sige, at jeg synes ikke, hr. Orla Møller har bidraget meget til at få tågen til at lette. Jeg synes stadig, at der er mange ting, som fortaber sig i det dunkle. Når hr. Orla Møller f. eks. siger her fra tingets talerstol, at denne sal deles i 2 grupper, én, der forstår, hvad organisationer betyder, og én, der ikke forstår det, så må jeg igen spørge: hvad mener hr. Orla Møller med det?

Med hensyn til justitsministerens fortolkning vil jeg gerne sige, at jeg betragter heller ikke justitsministeren som en pave, men hvad har det med sagen at gøre? Er hr. Orla Møller ikke enig i, at udvalgets betænkning er klar, og at den må fortolkes sådan, som jeg har gjort det her fra tingets talerstol?

Så vil jeg gerne sige, at jeg har været enig i, at det var rimeligt at tage sagen om de indirekte valg ud af det oprindelige forslag, men jeg vil også gerne tilføje, at der her ikke var tale om, og der var ikke hermed nogen hensigt om at knægte studenterrådet eller endog anfægte dets ret til at være studenteråd. Også vi er tilhængere af en organisationsfrihed. Rådet kan opstille, men hvis andre ønsker at opstille, så må andre også have adgang til det. Det er vel i det hele taget demokratiets væsen, at et mindretal også

skal sikres retten til at kunne virke. Jeg har gerne villet understrege dette, for at det i hvert fald skal stå klart i denne debat.

Og må jeg så sige, at jeg opfattede fru Hanne Reintofts dagsordensforslag og hendes indlæg i øvrigt således, at hun accepterer den vægt, vi har lagt på betænkningen — det må vel være meningen med det. Men så skal jeg også sige, at da det drejer sig om valg til et offentligt organ, kan folketinget ikke delegere myndigheden til at udforme disse regler ud til andre, og jeg skal derfor på de tre regeringspartiers vegne afvise fru Hanne Reintofts dagsordensforslag og i øvrigt tilføje, at jeg synes at kunne forstå på hr. Orla Møllers betragtninger, at han heller ikke bestrider folketingets ret og pligt til at fastsætte disse regler.

Merete Bjørn Hanssen: Jeg vil gerne i anledning af hr. Orla Møllers udtalelser om, hvem der forstår, hvad organisationsfrihed er, og hvem der ikke gør det, spørge, om hr. Orla Møllers opfattelse af organisationsfrihed svarer til den, som jeg omtalte, da jeg citerede de udtalelser fra den nyvalgte formand for De studerendes Fællesråd i Århus, hvorefter det fremgik, at hvis andre lister stillede op til valget og fik deres kandidater valgt og disse så mødte op i de styrende organer, så ville de blive smidt ud. Er det den form for organisationsfrihed, som hr. Orla Møller forstår? Det beder jeg om at få et klart svar på.

Jeg kan ikke anerkende hr. Orla Møllers udtalelser om, at der består uklarhed omkring ministerens valgeregler. Disse valgeregler er i fuld overensstemmelse med lovens bestemmelser. Den uklarhed, der består, er den, at en organisation ikke kan indtage de pladser, som det i loven er fastlagt skal indtages af kandidater, som er valgt ved direkte valg på grundlag af almindelig valgret.

Samuelson: Det er rigtigt, at det er meget vigtigt, at man får skabt det gode arbejdsklima, og dér synes jeg da, at der, efter at studenterrådet ved Københavns universitet havde fremsat sine statutter, også var forhandlinger. Der var ganske enkelte punkter, hvor man måtte pege på at disse statutter ikke var i overensstemmelse med loven.

Så vil jeg gerne med henblik på de for-